

KISA KLASİKLER / 44

JACK LONDON

Güneşin Oğlu

ÇEVİRİ: FATİH YİĞİTLER

♥ can
klasik

JACK LONDON

GÜNEŞİN
OĞLU

Can Klasik

Güneşin Oğlu, Jack London

İngilizce aslından çeviren: Fatih Yiğitler

A Son of The Sun

İlk baskı: Macmillan, 1911

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2021

3. basım: Aralık 2022, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Ayça Sezen

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak illüstrasyonu: Didem Dağbağı

Baskı ve cilt: Özkaracan Matbaacılık ve Ciltçilik San. ve Tic. Ltd. Şti.

Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62 Bağcılar / İstanbul

Sertifika No: 45469

ISBN 978-975-07-5264-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

JACK LONDON
GÜNEŞİN
OĞLU

ÖYKÜ

İngilizce aslından çeviren

Fatih Yiğitler

♥can

Jack London'un Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Âdemden Önce, 1981

Denizin Çağrısı, 1982

Vahşetin Çağrısı, 2007

Beyaz Diş, 2011

Katıksız Sevgi, 2011

Demir Ökçe, 2012

Martin Eden, 2014

Suikast Bürosu, 2015

Meksikalı, 2016

Güney Denizi Hikâyeleri, 2020

Kızıl Veba, 2020

JACK LONDON, 1876'da San Francisco'da doğdu. Kendi kendini eğitimi ve 1897'de Klondike bölgesinde altın arayanlara katıldı. Klondike'tan döndükten sonra, şansını bir kez de yazarlıkta denemeye karar verdi. Otobiyografik romanı *Martin Eden*'da yansıttığı gibi, yazar olabilmek için olağanüstü bir çaba harcadı. İlk kitabı *Kurt Kanı* geniş bir okur kitlesine ulaştı. On yedi yıl içinde *Vahşetin Çağrısı*, *Beyaz Diş*, *Deniz Kurdu*, *Demir Ökçe* gibi yapıtlarının sayısı elliyi buldu ve ABD'nin en çok kazanan yazarı oldu. Jack London, 1916'da California'da öldü.

FATİH YİĞİTLER, Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde İngilizce Öğretmenliği okudu. İtalya'nın Pordenone kentinde bir lisede dil asistanı olarak çalıştı. Öyküleri *Öykü Gazetesi* ve *Sözcükler* dergisinde yayımlandı. Türkiye'de üç yıl öğretmenlik yaptıktan sonra yerleştiği Polonya'da İngilizce ve Türkçe öğretmenliği yapıyor.

İÇİNDEKİLER

Güneşin Oğlu	11
Güneşin Tüyleri.....	35

GÜNEŞİN OĞLU

I

Willi-Waw kıyı resifi ve dış resif arasındaki geçitte demirlemişti. Kıyıya vuran tembel bir dalganın hafif mırıltıları geliyordu dış resiften, ama ezilmiş mercanlardan oluşan beyaz kumsalının en fazla yüz metre açığındaki kuytu su şeridi cam gibi pürüzsüzdü. Geçit dardı ve *Willi-Waw* geçidin en sığ yerine demir atmıştı, yine de zinciri otuz metre derine uzanıyordu. Zincirin suyun dibindeki canlı mercan tabakasının üzerinde izlediği yol suyun üzerinden görülebiliyordu. Paslı, gevşek zincir okyanusun tabanında devasa bir yılan gibi dolanıyor ve sonunda hareketsiz duran demirin ucuna ulaşıyordu. Boz renkli, benekli, iri kaya morinaları ihtiyatla mercanın ötesinde berisinde oynaşıyordu. Bir de acayip şekillere ve renklere sahip başka balıklar vardı. Büyük bir köpekbalığı akıntının etkisiyle yanlarından hantalca geçerek, kaya morinalarının pek sevdikleri yuvalarına sıvışmalarına yol açtığı anda bile bu acayip balıklar kayıtsızca salınmaya devam ediyorlardı.

Bir düzine siyah, güvertenin ön kısmında hantal hareketlerle, tik ağacından korkulukları temizlemeye çalışıyordu. Bu işte maymunlar gibi acemiydiler. Doğrusu

fazlasıyla irikyımlardı, tarihöncesi zamanlardaki maymunlara benziyorlardı. Gözlerinde maymunların mız-mız hüznü vardı, yüzleri maymunlardan daha orantısız ve vücutları onlardan daha çıplaktı çünkü ne tüyleri vardı ne de kıyafetleri. Ama öyle süslüydüler ki en fiyakalı maymun bile onların yanında sıradan kalırdı. Kulaklarındaki deliklerde kısa kil pipolar, kaplumbağa kabuğundan halkalar, kocaman ahşap takozlar, paslı demir çiviler ve boş tüfek fişekleri taşıyorlardı. Kulaklarındaki en ufak delik bir Winchester tüfeğinin namlusunun çapı kadardı; en büyük deliklerin çapı santimetrelerce genişlikteydi ve bütün kulaklarda ortalama üç ila altı delik oluyordu. Bununlarına cilalı kemikten veya taşlaşmış kabuktan çiviler ve çuvaldızlar batırmışlardı. Birinin göğsünde beyaz bir kapı tokmağı asılıydı, bir diğeri ise göğsüne porselen fincan kulbu asmıştı, başka birinin göğsünden bir çalar saatin piriç çarkı sarkıyordu. Tuhaf, tiz seslerle çene çalıyorlar ve hep beraber bir beyaz denizcinin tek başına yapacağı işi bile yapamıyorlardı.

Yelkenlinin kış tarafında, bir tentenin altında iki beyaz adam vardı. İkisi de üç kuruşluk fanilalar giymiş ve bellerine birer kuşak dolamıştı. Kuşaklarının üstünde birer revolver ve tütün kesesi duruyordu. Derilerinde sayısız ter damlacıkları görünüyordu. Damlalar yer yer bir araya gelip minik dereler gibi ısınmış güvertenin üzerine akıyor ve akar akmaz buhara dönüşüyordu. Sıska, kara gözlü adam alnında biriken terleri sildi ve bezgin bir küfür eşliğinde yere savurdu. Yorgun argın ve umutsuzca, dış resifin üzerinden önce deniz tarafına, sonra da sahil boyunca uzanan palmiyelerin tepelerine uzun uzun baktı.

“Saat daha sekiz, ama sabahın bu vaktinde cehenem bile bu kadar sıcak olmaz,” diye yakındı. “Keşke biraz esse. Acaba hiç kurtulamayacak mıyız buradan?”

Bilge birinin devasa alnına ve soysuz birinin içe gö-

çük çenesine sahip, yirmi beş yaşında, narin bir Alman olan diğer adam cevap verme zahmetine girmedi. Sıtma ilacını bir tütün kâğıdına boşaltmakla meşguldü. İlacın üç buçuk gram kadarını kâğıda sıkıca sardıktan sonra ağzına atıp susuz yutuverdi.

“Keşke biraz viskim olsaydı,” diye iç geçirdi ilk adam on beş dakikalık bir sessizlikten sonra.

Bir on beş dakika daha benzer bir sessizlik içinde geçti ve Alman kayıtsızca şöyle dedi: “Bu sıtma beni mahvetti. Sydney’ye varınca seni bırakacağım Griffiths. Tropiklerden gına geldi artık. Ne akla hizmet seninle çalışmak için anlaştım, bilmem.”

“Pek de ikinci kaptanlık yaptığın söylenemez,” diye cevap verdi sıcaktan piştiği için konuşması da kendiliğinden hararetlenen Griffiths. “Seni gemime aldığımı söyleyince Guvutu Sahili’ndeki herkes gülmekten kırıldı. ‘Ne? Jacobsen mi? Ondan bir şişe ucuz cini veya sülfürik asidi bile saklayamazsın, hemen kokusunu alır,’ dediler. Helal olsun, namına gölge düşürmedin. Erzakıma dadandığın için iki haftadır ağzıma bir damla içki girmedir.”

“Sendeki humma da bendeki kadar berbat olsaydı, halimden anlardın,” diye sızlandı ikinci kaptan.

“Neyse, çok da dert etmiyorum bunu,” diye cevapladı Griffiths. “Benim derdim başka. Tanrı bana bir yudum içki ya da hafif bir esinti ya da ne bileyim bir şey göndersin işte. Hissediyorum, yarın yine çok fena ateşim çıkacak.”

İkinci kaptan ona ilacı uzattı. Griffiths kendine bir doz hazırlayıp kuru kuru yuttu.

“Tanrım! Tanrım!” diye inledi. “Bir yerlerde insanların sıtma ilacı içmeden yaşadığı bir diyar düşünüyorum. Şeytanlar götürsün bu mereti! Ömrüm bunu yutmakla geçiyor.”

Griffiths rüzgâra dair bir işaret görmek için yeniden deniz tarafına baktı. Her zamanki ticaret rüzgârı bulut-

ları yoktu ve ufuk çizgisinin biraz üstünde olmasına rağmen güneş gökyüzünü kızgın bir levhaya çevirmişti. İnsan bu sıcaklığı hissedebildiği gibi görebiliyordu sanki. Griffiths kıyı tarafına bakarak onu biraz olsun rahatlatcak belirtiler aramaya koyuldu. Beyaz sahil göz kürelerine yakıcı bir ağrı saplıyordu. Sık ormanın serinletmeyen yeşilinin önünü çevreleyen, kımiltısız palmye ağaçları kartondan bir manzara gibi görünüyordu. Güneşten çarpılan Griffiths, kumun ve güneşin göz kamaştırıcı sıcağı içinde oyunlar oynayan siyah çocukları gördükçe bunu kendisine bir hakaret, bir saygısızlık sayıyordu. Çocuklardan biri koşarken takılıp ılık deniz suyunun içine dört ayak üstü düşünce Griffiths'in içi biraz olsun rahatladı.

Güvertenin ön kısmındaki siyahlardan gelen bir haykırış iki adamın da o tarafa bakmalarına neden oldu. Karanın *Willi-Waw*'a yakın ucunda, çeyrek mil uzakta, resin kenarından kendilerine doğru kürek çekerek yaklaşan uzun, siyah bir kano gördüler.

"Yandaki koydan gelen Gooma oğlanları bunlar," dedi ikinci kaptan.

Siyah tayfalardan biri, çıplak ayakları acıyı hiç hissetmiyormuşçasına bir aldırmazlıkla sıcak güverteyi arşınlayarak kış tarafına geldi. Griffiths bunu da şahsına yapılmış bir hakaret saydı ve gözlerini kapattı. Ama çok geçmeden gözlerini kocaman açtı.

Çünkü siyah tayfa, "Gooma'lıların arasında beyaz sahip durmak," demişti.

İki adam da ayağa fırlamış, kanoya bakıyorlardı. Kanonun kış tarafında, beyaz bir adamın hemen tanıdıkları geniş şapkasını görebiliyorlardı. Yıldırım hızıyla hücum eden telaş, ikinci kaptanın yüzünden açık seçik okunuyordu.

"Grief bu," dedi.

Griffiths uzun uzun baktıktan sonra adamın Grief olduğuna emin oldu, sonra hiddetli bir küfür savurdu.

Jack London'ın genç yaşta tanıştığı Güney Denizleri'nde yaptığı yolculuklardan izler taşıyan **Güneşin Oğlu** ve **Güneşin Tüpleri** isimli bu iki öyküsü odağına David Grief'i alıyor.

Varlıklı işinsanı David Grief, zorbalılar, korsanlar ve dolandırıcılarla tehlikeli bir oyun içinde. Grief'in kimi zaman ölümle burun buruna geldiği Polinezya ve Güney Pasifik'in tekinsiz sularında dalgalara meydan okurken peşinde olduğu tek bir şey var, o da macera. Denizin kötü adamlarını avlamanın hazzına bağımlı bu altın tenli milyoner için tropik maceralar, şehirde akan milyonlarla kıyaslanamayacak kadar değerli.

#kısaklasikler #amerikanklasikleri #deniz #macera #ticaret #tropik
#denizkanunları

Kapak illüstrasyonu: Didem Dağbaşı

 can

 canyayinlari.com | | | canyayinlari

öykü

ISBN 978-975-07-5264-3

9 789750 752643